

<https://doi.org/10.26565/2220-8089-2022-41-03>

УДК 323.2

Анастасія Валентинівна Денисюк

аспірантка кафедри суспільно-політичних наук, Вінницький національний технічний університет,
вул. Хмельницьке шосе, 95, Вінниця, 21000,
anastasiadiadema@gmail.com , <https://orcid.org/0000-0001-9987-4290>

ПОЛІТИЧНИЙ ДІАЛОГ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ЗМІН

Аналізуються можливості реалізації політичного діалогу між державами в умовах глобалізації. Звертається увага на існування держав різного типу, які відрізняються політичними режимами, традиціями. Така ситуація ускладнює комунікацію між ними і прийняття ефективних рішень для всіх учасників взаємодії. Моделюється політичний діалог між державами, які різняться ресурсами, мірою впливовості. Розглядаються механізми побудови діалогу між національними державами задля збереження балансу між відстоюванням інтересів громадян і реалізацією цінностей глобалізації. Акцентується увага на необхідності формування та закріплення на міжнародному законодавчому рівні функцій та методів впливу наддержавної організації, яка б виступала гарантом безпеки кожної держави і створювала умови для ведення та реалізації підсумків політичного діалогу.

Розглядаються перспективи утвердження авторитету України у міжнародних відносинах. Систематизовано актуальні завдання, розв'язання яких допоможе Україні відігравати роль впливової держави у глобалізованому світі. Йдеться про вдосконалення нормативно-правового забезпечення, розробку ефективних механізмів гармонізації вітчизняного права із західноєвропейським.

Важливо запровадити ефективні організаційно-правові механізми державного управління та мінімізувати комерціалізацію інформаційного простору. Обґрунтовано потребу формування міжнародної парламентської групи, яка б займалася питаннями координації глобальної соціально-економічної політики.

Ключові слова: *політичний діалог, глобалізація, політична комунікація, демократія, міжнародні конфлікти, політичні цінності.*

Як цитувати: Денисюк, А. В. 2022. Політичний діалог в умовах глобалізаційних змін. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, серія «Питання політології»* 41: 23-29. <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2022-41-03>

In cites: Denysiuk, Anastasiia 2022. Political dialogue in the context of globalization. *The journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series «Issues of Political Science»* 41: 23-29. <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2022-41-03> (in Ukrainian)

Сьогодні у світі відбуваються радикальні політичні, економічні, соціальні, екологічні, духовні та інші зміни, які зазвичай поєднуються і пояснюються поняттям «глобалізація». Процес глобалізації оцінюють далеко не однозначно: від очікування зміцнення взаємодії між націями, державами до посилення нерівномірності економічного розвитку держав, загострення різних конфліктів.

Глобалізацію можна розглядати як об'єктивну реальність, яка за своєю суттю є світовим простором з єдиним урядом, правовою системою, господарством, загальною екологічною взаємозалежністю, комунікаціями тощо. Однак за сучасних умов вона досить часто породжує зіткнення інтересів, радикалізацію, зростання фундаменталістських рухів та ін.

У наукових дискурсах поряд із поняттями: «глобалізм», «вестернізація», «справедлива глобалізація», «американізація», використовують і такі: «об'єктивна глобалізація» і «суб'єктивна глобалізація»,

«Глобалізація–I» та «Глобалізація–II», «заможний Північ» і «збіднілий Південь» та інші (Канкліні 2016: 45). Таке розмаїття думок є досить природним, оскільки глобалізація є не звичайною лінійною схемою, а процесом, що у своїй екзистенції містить як розвиток, так і руйнацію (Семигіна 2013: 117). Тому пошук шляхів узгодження інтересів між державами у просторі політики в умовах глобалізації є вельми актуальним.

Досліджуючи процеси глобалізації, аналітики дедалі більше уваги приділяють проблематиці багатоаспектності цього феномена та прогнозам виникнення потенційних загроз і ризиків.

Тому актуальним завданням є вироблення таких глобальних стратегій розвитку як світу, так і окремих держав, які слугуватимуть розв'язанню різних суспільно-політичних конфліктів. В основі таких стратегій повинен бути політичний діалог, який коротко можна визначити як взаємодію між учасниками політичної комунікації, або процес визначення та зближення їх пропозицій, спрямований на оптимальне узгодження політичних інтересів та рішень, розв'язання актуальних проблем тощо (Денисюк, Корнієнко 2015: 242).

Процеси глобалізації, їх аналіз, політичні конфлікти і кризи у просторі міжнародних відносин досліджували О. Андрєєва, М. Делягін, З. Бжезінський, Т. Кашаніна, Т. Левітт, І. Лукашук, Дж. Маклін, М. Дмитренко та інші.

Різним аспектам проблематики реалізації політичного діалогу в українському суспільстві присвячені праці О. Бабкіної, Є. Бистрицького, Р. Войтович, Є. Головахи, М. Головка, В. Горбатенка, С. Денисюк, А. Клепікова, В. Корнієнка, Н. Костенко, О. Крутій, М. Остапенко, В. Пилипенко, Т. Семигіної, Н. Ротар, Ю. Шайгородського та інших.

Водночас науковцями і експертами недостатньо проаналізовано механізми реалізації політичного діалогу в умовах розвитку глобалізаційних процесів, виникнення міжнародних конфліктів і криз на сучасному етапі розвитку суспільства. Потенціал політичного діалогу не вичерпаний, а за умов динамічних змін у міжнародних відносинах, скоріш, лише започаткований, що актуалізує тему дослідження.

Виходячи з актуальності та ступеня розробки зазначеної тематики науковцями, **метою** статті є аналіз ролі та особливостей

реалізації політичного діалогу в умовах глобалізаційних змін.

Сьогодні фіксується багато міжнародних конфліктів, в тому числі триває війна в Україні. Виникають актуальні питання: як учасникам конфлікту вийти на рівень політичного діалогу? Як побудувати таку міжнародну систему, яка унеможливила б виникнення війн? Як реалізувати політичний діалог між державами, якщо їхня впливовість і забезпеченість ресурсами суттєво різняться?

Почнемо з історії. Відомо, що після закінчення Другої світової війни склалася біполярна система міжнародних відносин, яка виявилася у протистоянні двох центрів впливу: так званих «капіталістичного» на чолі зі США та «комуністичного» – на чолі з СРСР. Протиборство було в усіх сферах державної діяльності: від ідеологічної пропаганди до економічного і військового суперництва. На думку американського фахівця з міжнародних відносин Дж. Міршаймера, ця система була стабільною і сфери впливу залишалися, певним чином, розмежованими (Міршаймер 2008).

Однак після розпаду СРСР така система зруйнувалася. Існувала точка зору, що зникнення одного з центрів впливу призвело до утворення однополярного світоустрою з центром прийняття рішень у США. Однак Сполучені Штати з кожним роком дещо втрачають роль єдиної світової наддержави, дедалі більше потрапляючи під вплив інших держав та центрів прийняття рішень. Фахівці звертають увагу на зростання ролі Китаю у міжнародних відносинах та інших держав світу. У той же час нині немає будь-якої держави, яка могла б претендувати на статус економічного, військового та політичного центру одночасно, і, ймовірно, не існуватиме в умовах глобалізації та міжнародної інтеграції.

Станом на 2019 рік, за рейтингом впливовості країн світу, складеним U.S. News у партнерстві з BAV Group, маркетинговою компанією VMLY&R та університетом Пенсильванії, США посіли 1 місце, далі були у рейтингу Росія та Китай. Німеччина, Великобританія, Франція та Японія є економічно потужними країнами, які витрачають значні кошти на міжнародну допомогу – вони обіймали з 4 по 7 місця. Ізраїль та Саудівська Аравія займали 8 та 9 місця у рейтингу, відповідно, багато витрачають фінансів на військово-промисловий комплекс. Оборонні витрати по відношенню до ВВП цих країн перевищують цей

показник у США (Україна посіла 39 місце 2019).

У 2022 р. Україна піднялася на три сходинки у світовому рейтингу військової потужності та зайняла 22 місце серед 140 найпотужніших армій світу. Нині Україна зайняла 6 позицію у рейтингу найсильніших армій Європи (Military Strength Ranking 2022). Сьогодні можна констатувати, що зміцнів авторитет України, більшість країн допомагають нашій державі та відкрито засуджують агресію з боку Росії. Зрозуміло, що нинішня війна є не лише новим масштабним етапом українсько-російського конфлікту, що триває століттями, а й початком європейського цивілізаційного зламу. Ця війна залишить відбиток не лише у колективній національній пам'яті українців, а й вплине на розвиток усього цивілізованого світу.

Переможець задаватиме характер та цінності нового глобалізованого світу. Зіткнення двох кардинально протилежних ціннісних вимірів відбувається саме на кордоні між Україною і Росією, між країною великого потенціалу та забальшованого минулого. Війна є війною за нову архітектуру Європи і світу (Україна 2022).

Можна припустити, що після завершення війни між Україною і Росією зміниться розклад політичних сил у світі та можливе загострення політичних конфліктів. Тому реалізація політичного діалогу набуває дедалі все більшої актуальності.

Взагалі розглядаючи глобалізацію як встановлення спільного світового ладу; стрибкоподібне зростання міжнародних організацій, послаблення суверенітету національних держав; появу і розвиток транснаціональних корпорацій, зростання міжнародної торгівлі; інтенсивні масові міграції і формування мультикультурних спільнот; створення планетарних ЗМІ та експансію західної культури в усі регіони світу, можна спрогнозувати нерівномірний розвиток держав та збільшення впливовості певних країн.

З одного боку, глобалізація розгортається на основі розвитку технологічних, інформаційних сфер та веде до розуміння взаємозалежності людства, є передвісником формування міжнародного громадянського суспільства, початком нової ери демократизації. З іншого, – виступає каталізатором для зосередження політичних, економічних, технологічних, інформаційних, військових ресурсів у певному центрі, наприклад, США і країнах Західної Європи, об'єктивно

створює умови для посилення нерівності між державами, спричиняє зіткнення цінностей, конфлікт між стратегіями різних суб'єктів політики.

З огляду на такі умови, коли наявні крайня полярність та ієрархія суспільно-політичних проблем, розв'язувати актуальні політичні питання потрібно «цивілізованим» шляхом за допомогою діалогу. Однак його реалізація вимагає зміни у політичній свідомості. Деякі аналітики нині визначають становлення нової парадигми мислення – діалогічності, здатної виробити релевантну до сучасних політичних процесів модель політичного діалогу у контексті глобалізації, фундаментального принципу «єдності у різноманітті».

Реалізація конструктивного діалогу забезпечується різними факторами, зокрема, високим рівнем культури, інтелекту зацікавлених учасників взаємодії, оскільки сприяє досягненню їхньої згоди, формуванню програми та механізмів політичної діяльності. Саме у політичному діалозі суспільство вбачає вираження інтересів кожного та всіх, у «руслі» інтересів держави та суспільства. Однак тут виникає питання, а чи володіють і влада, і суспільство необхідною культурою політичного діалогу? Як побудувати діалог між державами з різними політичними режимами, які ворогують між собою?

Як засвідчує аналіз літератури стосовно проблем політичного діалогу, знайти ефективні технології для його побудови досить складно. Є цікаві «рецепти» в різних моделях демократії з акцентом на її комунікативному (дискурсивному, інформаційному тощо) аспекті, але в них не врахований глобалізаційний аспект.

Цікаво, що демократія в умовах глобалізації має відносний характер. Те, що може бути демократичним з погляду однієї національної спільноти, іншою може сприймається як анархія, яка не здатна вивести країну з кризи, якщо вона породжена глобалізаційними процесами. В умовах глобалізації, коли національна держава є суб'єктом різних транснаціональних утворень, громадянам важко відстоювати право на ефективну державну владу, оскільки остання подекуди виступає виразником не національних, а глобальних інтересів. Це ще раз підтверджує той факт, що держава, як найвища національна цінність, в умовах глобалізації стає інертним утворенням, не здатним до відстоювання інтересів своїх громадян, а отже, і до самоорганізації, якої

потребують від неї процеси глобалізації (Войтович 2007: 127).

Проте діалог повинен будуватись між державами, які, можуть бути нерівними у своїх можливостях і за мірою впливовості на міжнародні відносини та прийняття рішень. В тому числі варто враховувати, що це буде активна взаємодія з представниками інших культур. Стосовно діалогу, то він є тим способом розв'язання глобальних проблем, який не лише показує шлях відмови від конфронтації, а й підтверджує доцільність розв'язання різних питань заради мирного співіснування цивілізацій, тобто діалог є цінністю і повинен стати реальною стратегією.

Науковці зазначають, що в умовах глобалізації жодною мірою не може йти мова про антагонізм у відносинах між державами, адже основним пріоритетом має бути політика рівності, де кожна держава, яка відстає від суспільного прогресу, повинна шукати власні форми розвитку, які б цілком збігалися із загальноцивілізаційними критеріями такого розвитку. Це підтверджується й концепцією А. Мюллер-Армака, що «для розвитку сучасного суспільства важливим фактором є зрівняння принципів свободи з принципами соціальної рівності» (Müller-Armack 1956: 178), що тим самим гарантує реалізацію ефективного діалогу у глобальному просторі, а також можливість досягнення соціальної рівності у відносинах між державами.

Тут варто згадати і той факт, що ніколи не можна упорядкувати суспільне життя національної держави за окремими чітко виписаними політичними рецептами, запропонованими іншими державами. А тому в ідеалі держава повинна сама чітко виробити перспективи свого буття у майбутньому, не копіюючи інших.

За умов глобалізації держава може зустрітись із значною кількістю ризиків, до яких можна віднести кризові явища, які перешкоджають їй належно реалізовувати різні механізми суспільного розвитку. В першу чергу, такими ризиками можуть бути тероризм та підпорядкування національної стратегії розвитку держави глобалізаційній. Крім того, існує ризик, що велика держава буде керувати меншими (за розміром, кількістю населення тощо), що може призвести до підпорядкування стратегії уряду потужної країни навіть у ситуації, коли це будуть нецивілізовані методи управління чи стратегія захоплення інших держав. Тому у нашому розумінні лише

держава, яка здатна подолати такі ризики і, відповідно, виробити власну стратегію розвитку, може бути самодостатнім учасником політичного діалогу. Для такої держави принципово важливо формувати свої цілі щодо реалізації практичних завдань суспільно-економічного та політичного розвитку в умовах глобалізації. Тут йдеться про нову суспільно-політичну синергетику, яка має набирати обертів саме в умовах глобалізації, оскільки остання стимулює виникнення такої держави, яка здатна відстоювати власні інтереси за нових умов та викликів (Денисюк 2010: 65).

Фактично в умовах глобалізації не повинна бути монопольна політика певної держави, оскільки за своєю логікою це антимонопольний простір, спрямований на діалог та паритетність у взаєминах з іншими.

Як зазначалось вище, демократія в умовах глобалізації є відносною, оскільки, те, що сприймається як демократичне з точки зору однієї національної спільноти, за умов певної ситуації іншою сприймається як анархія, яка не здатна вивести країну з кризи, якщо така породжена глобалізаційними умовами. Коли національна держава є суб'єктом різних транснаціональних утворень, громадянам важко відстоювати право на ефективну державну владу, що підтверджує той факт, що держава в умовах глобалізації стає інертним утворенням, не здатним до самоорганізації, якої потребують від неї процеси глобалізації (Войтович 2007: 126).

Для того, щоб держава була рівноправним учасником політичного діалогу, потрібно передусім подбати про збереження індивідуалізму нації у глобальному просторі навіть тоді, коли вона є головним ньюсмейкером побудови глобальної системи. Під останньою розуміються переважно США, Китай та Японія.

Виникають питання, як функціонують такі держави як США, Китай та Японія не лише по відношенню до глобального світу, а й наскільки вони є безпосередніми виразниками інтересів громадян. Можна припустити, що формування самодостатньої держави є як проблемою раціоналізації політичних рішень, так і думок.

Проте не завжди формування такої впливової держави має гуманний характер. До прикладу, досвід Китаю демонструє можливість формування «сильної держави» за допомогою відповідних економічних успіхів, які досить часто досягаються за рахунок «нереалізованих людських ресурсів», що здійснюється шляхом

«форсування гарантій економічних прав та свобод людини». На думку С. Хантінгтона, це «свідчить, що економічна система є заручником певного політичного курсу, а людський потенціал є недовикористаним через обмеженості особистих прав і свобод людей» (The 2003 NGO Sustainability Index).

Можна стверджувати, щоб держава була сильною та впливовою у глобальному просторі, необхідно, формувати ефективну внутрішню політику, яка здатна приймати оптимальні державно-управлінські рішення. Особлива роль у творенні державної політики в умовах глобалізації має належати активній участі громадян. Це підтверджується висловом Б. Гумбольдта, що держава повинна бути сильною, а особистість – активною. Саме тому важливо враховувати впливовість громадянина на формування політики держави, прийняття рішень під час діалогу в умовах глобалізації.

У становленні держави, як самодостатнього учасника діалогу, важливу роль відіграє рівень її економічного розвитку. Йдеться про реалізацію на практиці механізмів ринкової економіки, вільної конкуренції. Ці риси характеризують міру раціональності економічної політики, що притаманно впливовій державі. Тому одним із механізмів функціонування такої держави є ефективне функціонування суспільно-політичної та державно-управлінської сфер, які виступають індикаторами розвитку в умовах глобалізації.

Звичайно, тут виникають і протиріччя: як поєднати самодостатність, впливовість держави із глобальною інтеграцією, незалежність держави і забезпечення безпеки держави і громадян? Єдиним цивілізованим рішенням має бути політичний діалог, побудований на системі міжнародних угод, що гарантує реалізацію зобов'язань між учасниками взаємодії. Те саме стосується усвідомлення відповідальності, адже держава має бути відповідальною перед своїми громадянами і одночасно перед суб'єктами глобального простору.

Отже, ми виходимо на те, що необхідною умовою реалізації політичного діалогу в умовах глобалізації є наявність ефективної системи права. Кожна держава має свою систему права, яка в умовах глобалізації повинна бути адаптована до міжнародного законодавства.

Ще однією складовою для реалізації певною державою політичного діалогу в умовах глобалізації є рівень політичної свободи, наскільки держава є рівноправним

учасником взаємодії, вільною у виборі власних зовнішньополітичних стратегій. Така проблема вельми актуальна, оскільки глобалізація посилює взаємозалежність держав, а тому практично складно говорити про автономну політику держави.

Тут виникає питання, чи може Україна в умовах глобалізації бути впливовим і самодостатнім учасником політичного діалогу?

Стосовно ролі України у міжнародних відносинах можна спрогнозувати зростання її авторитету, зміцнення військово-промислового комплексу і розвиток політичної культури і свідомості громадян. Конфлікт України з Росією яскраво продемонстрував, що наша держава обрала шлях демократизації, реалізації оєвропейських цінностей, що стає основою для формування впливової держави. До внутрішніх проблем, які важливо розв'язати, як правило, відносять корупцію та повільність проведення реформ. Перемога над агресором сприятиме наданню великого кредиту довіри Україні на світовому рівні, який наша держава використовуватиме для утвердження свого місця у глобалізованому світі.

А ситуація з війною між Україною і Росією демонструє, що міжнародні організації не є гарантами безпеки держави і не здатні зупинити війну, норми міжнародного права періодично не є ефективними і. Як тоді функціонуватиме глобалізаційний світ? На мій погляд, нині є потреба у формуванні наддержавної структури, яка б гарантувала безпеку у світі.

Отже, для реалізації політичного діалогу в умовах глобалізації потрібно, на мою думку, створити певні міжнародні інституції та дедалі розвивати демократію в державах різного типу.

1) Поетапно сформувати глобальну парламентську групу, яка б займалася питаннями розбудови і координації глобальної економічної та соціальної політики.

2) Сформувати та закріпити на міжнародному законодавчому рівні функції та методи впливу наддержавної організації, яка виступала б гарантом міжнародної безпеки і створювала б умови для ведення та реалізації підсумків політичного діалогу.

3) Політичний діалог можливий за умов рівноправ'я учасників діалогу, тому для зміцнення власних позицій і впливовості на міжнародній арені потрібно починати з розбудови діалогу між владою та громадянами на рівні держави. Адже головну роль у демократизації відносин тут відіграє

громадянське суспільство, яке ініціює позитивні зміни, контролює владу. Така стратегія загалом позитивно впливає на розвиток держави, укріплення її місця і ролі у глобалізованому світі.

Аналізуючи перспективи зміцнення авторитету України на міжнародній арені та збільшення «ваги» у прийнятті рішень в умовах глобалізації, систематизуємо актуальні завдання:

- Вдосконалити нормативно-правове забезпечення, розробити ефективні механізми гармонізації вітчизняного права із західноєвропейським.
- Запровадити ефективні організаційно-правові механізми державного управління.
- Мінімізувати комерціалізацію інформаційного простору тощо.

Тема дослідження не вичерпується запропонованим аналізом, адже процеси глобалізації тривають, і будуть виникати різні міждержавні, міжсистемні конфлікти. Потребує подальшого вивчення пошук правових механізмів реалізації політичного діалогу між державами, коли одна володіє більшими ресурсами.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Канкліні, Н. Г. 2016. *Уявлена глобалізація*. Київ: Ніка-Центр.
2. Семигіна, Т. В. 2013. *Політичні аспекти охорони здоров'я: на перетині глобального і локального*. Київ: КМ Академія.
3. Денисюк, А.В., Корнієнко, В.О. 2015. Особливості, значення та умови реалізації діалогу в просторі політичних відносин, *Гілея: збірник наукових праць*. 100: 241-244. URL: <file:///C:/Users/intel/Downloads/1444669240.pdf>

Стаття надійшла до редакції 1.04.2022

Стаття рекомендована до друку 21.04.2022.

Anastasiia Denysiuk

PhD Student of the Department of Social and Political Sciences, Vinnytsia National Technical University, Khmelnytske Shosse St., 95, Vinnytsia, 21000, Ukraine, anastasiadiadema@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-9987-4290>

POLITICAL DIALOGUE IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATIONAL CHANGES

The article analyzes the possibility of implementing a political dialogue between states in the context of globalization. Attention is drawn to the existence of states of different types, differing in political regimes and traditions. This situation complicates communication between them and making effective decisions for all participants in the interaction. A political dialogue is modeled between states that differ in resources and degree of influence. They consider mechanisms for building a dialogue between states in

4. Миршаймер, Дж. 2008. Почему мы скоро будем тосковать по холодной войне. Россия в глобальной политике. № 6. 04.12. URL: http://www.globalaffairs.ru/number/n_12061
5. Україна посіла 39 місце в рейтингу найвпливовіших країн світу. 2019. *Голос Америки*. 4.03. URL: <https://ukrainian.voanews.com/a/najvplyvovishi-krajiny/4812293.html>
6. 2022 Military Strength Ranking. URL: <https://www.globalfirepower.com/countries-listing.php>
7. Україна 2022. Як не втратити свій шанс стати сильною державою. *Український інститут майбутнього*. URL: <https://uifuture.org/publications/ukrayina-2022-yak-ne-vtratyty-svij-shans-staty-sylnoyu-derzhavoyu/>
8. Войтович, Р. 2007. Особливості формування «сильної держави» в умовах глобалізації, *Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України* 3: 122-130
9. Müller-Armack A. 1956. *Soziale Marktwirtschaft / Handwörterbuch der Sozialwissenschaften*. Hrsg. von Beckerath E. v. u.a. Stuttgart u.a., Bd. 9: 390 URL: https://www.econstor.eu/bitstream/10419/4344/1/04_12bw.pdf
10. Денисюк, С. Г. 2010. Політична комунікація в просторі політичної культури: діалектика взаємозв'язк, *Нова парадигма: журнал наукових праць*. Київ : 92: 62–72. URL: [file:///C:/Users/intel/Downloads/PoMe_2011_6_5%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/intel/Downloads/PoMe_2011_6_5%20(1).pdf)
11. The 2003 NGO Sustainability Index for Central and Eastern Europe and Eurasia. USAID. Seventh Edition (June 2004) /Ed. by Todd Anderson and Jennifer Stuart. URL: https://pdf.usaid.gov/pdf_docs/Pnacy893.pdf

order to maintain a balance between defending the interests of citizens and realizing the values of globalization. Attention is focused on the fact that it is necessary to form and consolidate at the international legislative level the functions and methods of influence of a superstate organization that would act as a guarantor of the security of each state and create conditions for maintaining and implementing the results of a political dialogue.

The prospects for asserting the authority of Ukraine in international relations are considered. Actual tasks are systematized, the solution of which will help Ukraine get the role of an influential state in a globalized world. We are talking about improving the legal framework, developing effective mechanisms for harmonizing domestic law with Western European law. It is important to introduce effective organizational and legal mechanisms of state administration and minimize the commercialization of the information space.

It is substantiated that it is necessary to form an international parliamentary group that would deal with issues of coordination of global socio-economic policy. It is noted that it is important to consolidate at the international legislative level the functions and methods of influence of the supranational organization, which would be the guarantor of world security and would create conditions for conducting and implementing political dialogue.

Keywords: *political dialogue, globalization, political communication, democracy, international conflicts, political values.*

REFERENCES

1. Canclini, N. G. 2016. *Imaginary globalization*. Kyiv: Nika-Center (in Ukrainian)
2. Semigina, T. V. 2013. *Political Aspects of Health Care: at the Intersection of Global and Local*. Kyiv: KM Academy (in Ukrainian).
3. Denysiuk, A. V., Kornienko, V. O. 2015. Features, meanings and conditions of dialogue in the space of political relations, *Gilea: a Collection of Scientific Papers* 100: 241-244 URL: <file:///C:/Users/intel/Downloads/1444669240.pdf> (in Ukrainian).
4. Mearsheimer, J. 2008. Why We Will Soon Long for the Cold War, *Russia in global politics*. № 6. 04.12. URL: http://www.globalaffairs.ru/number/n_12061 (in Russian).
5. Ukraine took 39th place in the ranking of the most influential countries in the world, *Voice of America*. March 04, 2019. URL: <https://ukrainian.voanews.com/a/najplyvovishikrajiny/4812293.html> (in Ukrainian).
6. 2022 Military Strength Ranking. URL: <https://www.globalfirepower.com/countries-listing.php>
7. Ukraine 2022. How not to lose your chance to become a strong state, *Ukrainian Institute of the Future*. URL: <https://uifuture.org/publications/ukrayina-2022-yak-ne-vtratyty-svij-shans-staty-sylnoyu-derzhavoyu/> (in Ukrainian)
8. Voitovych, R. 2007. Features of the formation of a «strong state» in the context of globalization, *Scientific notes of the Institute of Political and Ethnonational Studies. IF Kuras NAS of Ukraine* 3: 122-130 (in Ukrainian).
9. Müller-Armack A. 1956. *Soziale Marktwirtschaft / Handwörterbuch der Sozialwissenschaften*. Hrsg. von Beckerath E. v. u.a. Stuttgart u.a., Bd. 9: 390 URL: <https://uifuture.org/publications/ukrayina-2022-yak-ne-vtratyty-svij-shans-staty-sylnoyu-derzhavoyu/>
10. Denisyuk, SG 2010. Political communication in the space of political culture: the dialectic of the relationship, *A New Paradigm: a Journal of Scientific Papers*. Kyiv: 92: 62-72 URL: [file:///C:/Users/intel/Downloads/PoMe_2011_6_5%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/intel/Downloads/PoMe_2011_6_5%20(1).pdf) (in Ukrainian).
11. The 2003 NGO Sustainability Index for Central and Eastern Europe and Eurasia. *USAID*. Seventh Edition (June 2004) / Ed. by Todd Anderson and Jennifer Stuart. URL: https://pdf.usaid.gov/pdf_docs/Pnacy893.pdf

The article was received by the editors 1.04.2022.

The article is recommended for printing 21.04.2022.